

Володар із обличчям примадонни —
Весло в руці, хоч на кормі — Анубіс.
Два алябастрові шматки низького неба.
І фіялковий гніт, що — світло денне.

Піщаний — лійка з лійкою — годинник.
Кутаста сила сплющена в тайнопис.
Не шальки — серце на дві стулки, ніби
Всіх форм буття ущільнене видання.

І віддалі, і човен, як вужівка.
І з крейди квітка, що поволі жовкне.
Володар — танцівниця і фанатик —

В полоні плину. Нетля. Човен. Нетля.
Знайоме все і — чимось — не таке.
Минуще, що, як вічність, протіка.